

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2017. március

A MEÖT közelgő eseményei:

Március 2. csütörtök 9.00:	„Mielőtt megformáltak az anyaméhben” — Konferencia (DRHE), Szociáletikai Bizottság (Debrecen)
Március 3. péntek:	Világimanap
Március 10. péntek 11.00:	Számvizsgáló Bizottsági ülés
Március 13. hétfő 13.00:	Elnökségi Ülés
Március 13. hétfő 14.00:	Közgyűlés
Március 14. kedd 12.00:	Ifjúsági Bizottsági Ülés
Március 22. szerda 15.00:	Október a Reformáció Hónapja Bizottsági ülés
Április 3. hétfő 13.00:	Elnökségi ülés

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére küldött levélben adják meg az ő e-mail címét, és a következő hónaptól eljuttatjuk arra a címre is hírlevelünket!

*Testvéri szeretettel:
„Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői*

A magyar fa

Ha egy fára ragyog a nap fénye,
hogyne lenne életre reménye!
Meleg a fény, fakad a rügy tőle,
zöld levélke bújuk ki belőle.
Sok kis virág, fehér kelyhű, tiszta.
A kék égre úgy mosolyog vissza.
S ha lehullik mindenik virága,
gyümölcsöktől hajlik a fa ága:
Ha egy fára ragyog a nap fénye,
hogyne lenne életre reménye!

Mért látom hát kopáran a fát,
az én szegény, szomorú hazámat?
Hiszen Isten kegyelmének napja
sugarát rá bőséggel hullatja.
Mért mered hát csupaszon az ága?
Miért nem fakad rügye és virága?

Kis rügyecskék, ti talán tudjátok.
Hívogatón, ha letekint rátok,
talán ti nem engedtek szavának,
kis rügyei a nagy magyar fának!
Tavaszt csak nap melege adhat.
Tavaszt csak az Úr Jézus fakaszthat.
De hogy a fa virágba boruljon,
kis rügyecske kell, hogy kiviruljon,
engedjen a napfény melegének,
Mégváltója nagy szeretetének.

Rügyszívecske nyílj meg valahára!
Meleg árad le a magyar fára:
az Úr Jézus kegyelmének fénye.
Hogyne lenne életre reménye!

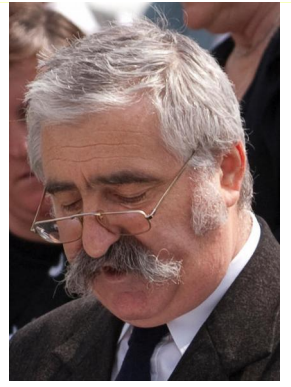
Túrmezei Erzsébet

Hírlevelünkbe a március havi áhítatokat

Gyurkó József

nyugdíjas metodista lelkész

írta

„Légy erős, szedjük össze az erőnket népünkért és Istenünk városaiért! Az ÚR pedig tegye azt, amit jónak lát!” (2Sám 10,12.)

A mai világunkban egy különös szellemi harc jelei láthatók, ha van szemünk a látásra. Jézus azt mondja: *„Akinek van füle, hallja meg mit mond a Lélek a gyülekezeteknek”* – ismétli ezt többször a *Jelenések könyvében*. Fontos ezt úgy is meg fogalmazni: Akinek van szeme, lássa meg, mit cselekszik az Úr a gyülekezetért!

Izráel történetének egy különös eseménysorozatának központi üzenetét állítja eléink alapigénkben az Úr, amit olvashatunk. *„Légy erős, szedjük össze az erőnket népünkért és Istenünk városaiért! Az ÚR pedig tegye azt, amit jónak lát!”* Isten népének ma is nagy szüksége van erre az összefogásra és a kockázatvállalásra, amire ez az Ige tanít bennünket. Az üzenet személyes és közösségi üzenet is tartalmaz. Jól látható belőle mi az Isten oldala és az ember oldala.

Dávid értesítést kapott Náhás haláláról, aki Ammónita volt, de Dávid jó barátságot ápolt vele még a bujdosásának idejéből (1Sám 11.). Dávid Náhás utódjával, Hánunnal (a név jelentése: kegyelt) is békeségben akart maradni. Az udvariassági szokásoknak megfelelően részvétnyilvánító, s egyben üdvözlő követséget küldött az új uralkodóhoz. Hánun tanácsadói nem bíztak Dávidban. A követeket kémkedéssel gyanúsították, megszegyenyítették és gúnyt űztek belőlük. Dávid a megszegyenyítés ellenére sem kezdeményezett háborút. Az ammóniak hamar belátták, milyen súlyos hibát követtek el. Jogosnak tartják a megtorlást és meg akarják előzni Dávidot. Hadsereget gyűjtenek és szövetkeznek az arámiakkal. Dávid hamarosan értesült az ammóniak készüléséről. A gyors beavatkozást tartotta célravezetőnek. Rögtön útnak indította Jóábot az állandó hadsereggel – az éppen szolgálatot teljesítő törzsszel – és a hősökkel. A harci helyzet különös nehézségről tájékoztat, Jóáb két tűz közé szorult. Különös harci tervet kellett ki-

dolgozni: seregét két részre osztja. A veszedelmesebb ellenfelet magának választja. Rövid buzdító beszédében a veszély súlyosságát a nagy téttel ellensúlyozza: **Népünk és Istenünk városai forognak kockán.** Jóáb egyetlen más esetben sem áll így előttünk: kemény katona, rettenthetetlen hős, **de a harc kimenetelét Istenre bízza.** A tettekészség, pontosság, kötelességtudat, helytállás és az Istenre hagyatkozás nem zárják ki egymást, sőt szorosan összetartoznak.” – olvashatjuk a kommentárban.

Különösen nehéz körülmények között hangzik el Jóáb ajkáról ez a személyes elkötelezettségre felszólító és kockázat vállalásra indító üzenet, amelyre Istentől várja a pecsétet – „Az ÚR pedig tegye azt, amit jónak lát!”

Kedves testvérek! Vajon ez az üzenet itt és most mire akar bennünket tanítani? Hogy lát bennünket a mi Istenünk? El tudjuk-e fogadni azt, hogy harcban vagyunk? Mi vajon nem két ellenség összűzésében vagyunk? Látjuk-e kik ellen kell csatát vívnunk? Látjuk-e, hogy az ellenség erős és félelmetes, de a mi Jézusunk erősebb és dicsőségesebb? A látszat megcsal, ha a láthatókra nézünk és nem a láthatatlanokra! Veszélyes az ellenséget alábecsülni, de még nagyobb veszély elhinni, amit az ellenség mutat vagy mond magáról!

Szükségünk van arra, hogy hittel elfogadjuk és bele álljunk abba, amire az Úr tanítani akar bennünket a kijelentett Igén keresztül. Először is személyesen mindnyájunkat bátorít: „Légy erős...”¹ „Tudom, hogy kevés erőd van!” (Jel 3,8.). De nekem add azt a kevés erőt!

Mi is azt mondhatjuk, mint a tanítványok a nagy sokaságot látva és a kevés kenyeret: de Uram, mi ez ennyinek! Jézus azt mondja: hozzátok ide hozzám... Az eredményt olvashatjuk. (Jn

6,5kk.) De mi ne mondjunk semmit, csak adjuk oda azt, amit kér tőlünk azt a kevés erőt! Az ígélet beteljesedik rajtunk: „Az erőtlenségét megsokasítja...” (Ézs 40,29.)

A folytatás mindnyájuknak szól: „szedjük össze az erőnket!” Ez a felszólítás összefogásra és kockázat vállalásra irányítja a tekintetünket! Az összefogásnak a feltétele: **Egy az Út, a cél, a hit, az akarat és a kereszt!**

Figyeljünk és legyünk éberek meglátni az ellenségnek az „egység” elleni „aknamunkáját”. A „diabolos” szétdobáló nagyon intenzív munkát végez. Akinek szeme van, az lássa meg és vegye fel a harcot az ellenséggel. Alattomosan és orcátlanul tudja végezni az aknamunkáját az **összetartó erő** munkájával szemben! – **ne értsd meg**, amit a másik mond! – **tételezzél fel rosszat** a másik testvéredről! – **gondolj rosszra** a jó helyett! Sorolhatnám még az aknákat, amelyek ott vannak elrejtve az utunkon, abból a célból, hogy erőnket ne EGYESÍTSÜK, hanem, hogy megosszon bennünket!

A kockázat vállalása nélkül nincs győzelmes hitélet. A hit a nem látott dolgokról való meggyőződés, írja a Zsidókhöz írt levél írója. A hithősök tanúskodnak erről a kockázatvállalásról. (Zsid 11.) Mi milyen kockázatvállalásra vagyunk készek az Úrért és az egységért? Itt vagyunk a böjti időszak előszobájában. Kutatjuk, mi az Isten szerinti böjt? Vagy elfogadjuk, amit az egyházi hagyomány ír elő? A kockázatvállalásnak célja van! Mi a célja az életünknek testvérek? Van egyáltalán még célunk? Vagy sodródunk céltalanul? Van Élő reménységünk abban, akit nem látunk? Ismerjük-e annak a titkát, mit jelent a láthatatlanokra nézni a láthatók helyett? Merjük kimondani: **Van jövője és Küldetése Isten népének!**

A cél ma sem más, mint akkor: Harc Isten népéért és az ő országáért! Fontos tisztában lenni az ellenséggel. Mi is két tűz között vagyunk! A legnagyobb ellenséget magunkba hordjuk, aki mindent megkérdőjelez, és nem akar meghalni, hogy Krisztus indulata érvényesüljön! Tanuljuk meg és tegyük magunk számára szabállyá, Jóáb örök érvényű vallástételét: „**Légy erős, szedjük össze az erőnket népünkért és Istenünk városaiért!**” Tegyük meg, ami rajtunk áll, vállalva a kockázatot, hogy lehet, hogy elveszítjük a csatát!

A kockázatvállalás egyik különös képe a Szentírásban, Eszter, aki hoz egy döntést, amikor veszélyben van a népe és tudja, hogy a király színe elé lépni egyenlő a halállal. De dönt és ezt a döntését megüzeni: *„Eszter ezt üzente vissza Mordokajnak: Menj, és gyűjts össze minden zsidót, aki csak Súsánban található, és böjtöljetekek értem! Ne egyetek, és ne igyatok három napig se éjjel, se nappal! Én is ugyanígy böjtölök szolgálóimmal, aztán bemegyek a királyhoz a törvény ellenére is. **Ha elveszek, hát vesszek el!**”* (Esz. 4,15-16.)

A világon a legnagyobb kockázatot Jézus mutatta be, amikor nagycsütörtökön a kert fái között, *„tudva, hogy eljött az ő órája”*, szólította az erősebbeket: gyertek, fogjunk össze, szedjük össze erőinket a népünkért és a világért! Olvashatjuk, mire volt képes a tanítványok java: „aludni”! De Jézus vért izzadva vívta a csatát két tűz között. Döntött *„Atyám, ha lehetséges múljék el e pohár, de ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogyan te!”*

Jóáb diadala Jézus tettében nyert beteljesedést! *„Az ÚR pedig tegye azt, amit jónak lát!”* Jézus, amikor a belső csatát megnyerte, azután bátran nézett szembe Júdással és mindennel, ami azután felvonult ellene, démoni és emberi arcú ellenségek. Jézus biztos volt a harc kimenetelében még akkor is, ha a látszat azt mutatta, hogy elvesztette a csatát, mert kivégezték, meghalt! – Igen, de halála által vett erőt a halálon, hogy nekünk ÉLETÜNK legyen.

Az Atya tette azt, amit jónak látott, amit ígért: Feltámasztotta a Fiát a halálból! *„Ha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy vele együtt élni is fogunk.”* (Róm 6,8-10.)

A mi csatáiban, amelyet vívunk az ellenséggel, elég emlékeztetni az ellenséget Jézus vérére és elfut! Fontos megerősíteni és tudatosítani magunkban, hogy a harc kimenetele már eldőlt! Jézus a győzelmet megszerezte a Golgotán! Ő már megtette örök érvényűen amit az Úr jónak látott! Az Ige kőszájként meg áll! *„Én azért jöttem, örök életük legyen, és minden ember üdvözüljön!”*

Záró gondolatként egy énekversből idézek: *„A harc hevesb lesz egyre, közelg a nagy Király, Ó boldog, kit fegyverbe' ébren s talpon talál! Légy kész elébe menni, álld bátran meg helyed, Nem árthat annak semmi, akit az Úr szeret!”* (Dics.357/4).

Néhány jó tanács – az egész életre! – az arany ábécéből

Isten félelemével jár Isten áldása,
hasztalan enélkül ember fáradsága.

Jó-és balsorsban egyként áldd az Isten,
Ő adja a sok jót, s rossztól is megment.

Okos, aki másnak kárán tud tanulni,
de gonosz, aki azon képes örvendezni.

Ördög nyelvén beszél, aki káromkodik,
a másvilágon is majd csak azzal lakik.

Pénzt gyűjt, aki tanul,
mégpedig olyat ám, amitől meg nem fosztja sem balsors, sem ármány.

Rossz úton ne kívánj sosem boldogulni,
ebül jött marhának ebül kell elveszni.

Tiszteld szüleidet, becsüld az öreget, így
várhatsz majd hosszú és boldog életet.

Úgy nyisd ki az ajtót,
hogy be is tud tenni, azaz ne kezdj
munkát, mit nem bírsz bevégezni.

Vedd hasznát bármily kis helyecskének,
ültess oda fácskát, ne sajnáld a munkát.

Tisztelettel tájékoztatom, hogy 2×1 százalékot lehet felajánlani az adóból.

Az első 1%-ot saját egyházának tudja felajánlani. A második 1%-ot pedig alapítványnak vagy egyesületnek ajánlhatja fel.

Ezúton tisztelettel kérem, hogy amennyiben lehetősége van, a második 1%-ot legyen kedves felajánlani a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Szövetségének.

Adószám: 18396041-1-43.

Ö
K
U

VILÁGIMANAP

E
N
I
K
U
S

2017.
március 3.

Fülöp-
szigetek

„Igazságtalanul
bánok én
Veled?”

(Máté 20,13 alapján)